

Diskusné fórum: CSP a CMP II (podania účastníkov, nedostatky podaní a ich odstraňovanie, komunikácia s účastníkmi) 25.06.2018

Zápisnica je anonymizovaným a štylisticky upraveným prepisom diskusie. Jej prílohou je aj súbor otázok, predložených súdmi na diskusiu.

Po privítaní účastníkov diskusného fóra, oboznámením s priebehom diskusného fóra, predstavením panelistov boli uvedené problémové body a okruhy diskusie:

- podania účastníkov
- nedostatky podaní a ich odstraňovanie
- komunikácia so zákazníkmi

Podania účastníkov

Otázka: Základným problémom je klasifikácia podaní. Predložená otázka z KS Žilina sa týkala demonštratívneho výpočtu podaní vo veci samej. V konkrétnej veci OS vo veci samej vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného voči meritórnemu rozsudku procesným uznesením odmietol podľa 129 ods. 1, 3 CSP z dôvodu neodstránenia väd. Vadou bolo nepodpísanie vyjadrenia advokátom vytýkanou v predtým súdom vydanom uznesení výzvou na odstránenie väd v určenej lehote. Následne sa žalobca odvolal s tým, že mu výzva na odstránenie väd nebola doručená a pripojil podpísané vyjadrenie. KS bol toho názoru, že OS nepostupoval správne a nebolo úmyslom zákonodarcu v rámci CSP takto sformalizovať proces týkajúci sa úkonov sporových strán. Základným problémom bolo nepodpísanie písomného vyjadrenia advokáta, úvahy o tom, že to mohlo byť mienené ako anonymné vyjadrenie.

- diskusia:
- je potrebné prihliadať na to, či je aj v tom nepodpísanom vyjadrení niečo zásadné, čo môže niečo ovplyvniť; Sudca na to môže prihliadať, ak by to bolo niečo dôležité, bolo by vhodné zvoliť cestu, ktorá umožní advokátovi vyjadrenie podpísať;
- sudcovská koncentrácia konania, resp. sudcovská lehota, v rámci ktorej musí účastník na výzvu súdu doložiť potrebné doklady: účastníkovi by sa mohla predĺžiť lehota na doloženie potrebných dokladov. Ide len o dodanie podpísaného vyjadrenia advokáta, žiadne iné informácie. Pokiaľ sa neodstráni táto vada, nemožno ďalej pokračovať v konaní. § 153 hovorí o tom, že pokiaľ nepodá včas písomné vyjadrenie, neprihliada sa naň. V uvedenom prípade nejde o podanie vo veci samej, takže netreba odmietnuť takéto vyjadrenie. Pokiaľ ide o podanie vo veci samej, má sa za to, že sudca môže odmietnuť takéto podanie, pokiaľ neboli včas splnené náležitosti, t.j. môže predĺžiť lehotu na podanie opravného vyjadrenia, alebo naň nemusí vôbec prihliadnuť. Zároveň možno prihliadať na lehotu určenú zákonom podľa § 373 ods. 4 v rámci odvolacieho súdu. Zároveň by sa malo prihliadať skutočne len na doplnený podpis. Pokiaľ by v danom vyjadrení bolo po predĺženej lehote ešte niečo doplnené, sudca nie je povinný na to prihliadať.

Zhrnutie: V danom prípade/otázke, ktorú položil OS Žilina, nie je to podanie vo veci samej, a nie je potrebné rozhodovať uznesením; lehota bola zhojená neskorším doložením podpisu. V prípade ak to nie je sudcovská lehota, ale zákonná lehota, tak sa postupuje tomu zodpovedajúc. Ustanovenie § 246 je zrejme lex specialis.

Otázka: § 123 ods. 2 CSP vymedzenie podaní vo veci samej: Ak § 123 ods. 2 definuje odpor ako podanie vo veci samej je potom správne vykladať ustanovenie 357 písmeno b CSP tak že prípustnosť odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie o odmietnutí podania vo veci

samej zahŕňa aj prípad odvolania proti rozhodnutiu súdu o odmietnutí oneskoreného odporu proti platobnému rozkazu (KS Žilina).

- zhrnutie: diskutujúci sa stotožnili s uvedeným výkladom..

Forma podania

Otázka: povaha lehoty v zmysle § 125 ods. 2, keď ide o podanie vo veci samej podané v elektronickej podobe a nebolo urobené s autorizáciou: či lehota 10 dní je hmotnoprávna, teda má hmotnoprávnu povahu? Tomu zodpovedá komentár C.H.Beck, ale predkladajúci účastník považuje potrebné ujasniť, či je tomu naozaj tak, vzhľadom na to, že takáto lehota je upravená v CSP.

- Lektori: po debate o význame terminologického rozlišovania hmotnoprávna a procesnoprávna lehota sa prikláňajú k tomu, že ide o lehotu, ktorá sa počíta ako hmotnoprávna lehota.

Otázka: Podanie urobené faxom a následné dodanie písomného, ktoré úplne nezodpovedajú a obsahujú odlišnosti povedzme, že v dvoch vetách, resp. podobný nejaký stupeň odlišnosti, nejde o text podania jedna k jednej – ako takúto situáciu posudzovať?

Diskusia medzi lektormi a účastníkmi:

- Potrebné byť tvrdo formalistický, prevziať faxové podanie a najmä pokiaľ to má vplyv na priebeh premlčacej lehoty. Musí to byť jedna k jednej. Účel normy je jednoznačný.
- Nesúhlasím s tým že procesné právo je právo formálne. Procesné právo má svoje určité hodnoty, pokiaľ ide o posudzovanie procesných úkonov, tie sa vždy posudzujú podľa obsahu, takže nejde o to, že porovnávam to prvé a druhé podanie či sú absolútne identické ale ide o to, či sa zhodujú po obsahovej stránke a to druhé podanie bolo vykonané v rámci 3 dňovej lehoty a či predstavuje potvrdenie toho prvého podania. Pokiaľ sú tam 2 rozdielne vety po obsahovej stránke, tak to ale znamená, že v prevažujúcej časti sa to prvé podanie zhoduje s tým druhým.
- za určitých okolností, môže mať to druhé podanie veľký vplyv na prvé.
- Každé podanie je dôležité posudzovať podľa obsahu. Ak napríklad napíše účastník podanie v elektronickej forme a následne ešte v písomnej, odlišnosti alebo vety typu „S pozdravom, ďakujem za vybavenie“ a podobne, nemali by tieto znamenať, že sa podanie zamietne a že sa to bude brať ako úplne iné podanie.
- Dôležité je dodržiavanie termínov do 10 dní kedy podanie musí prísť na súd, formálne spracovanie. Je vecou účastníka čo si myslí a aby spracoval sám svoje podanie.

Otázka: prípustný zásah súdu do petitu žaloby jeho limity preformulovania neprípustného petitu na prípustný výrok súdu. Napríklad prípad, v ktorom strana žalovala o vydanie nehnuteľnosti bola nastolená otázka či súd môže sám preformulovať ten výrok na vypratanie, do akej miery môže zasahovať do petitu? V tomto konkrétnom prípade súd vydal rozhodnutie vydať nehnuteľnosť.

Diskusia:

- Je vecou žalobcu aby vymedzil predmet sporu a na druhej strane platí, že súd je viazaný tým predmetom sporu tak ako mu ho vymedzil žalobca. Predmet sporu vymedzujeme pomocou dvoch základných kategórií, čiže základ procesného nároku a predmet nároku t.j. požadované účinky súdneho rozhodnutia. Pokiaľ je žalobný petit formulovaný nepresne, ale po obsahovej stránke je z tej žaloby evidentné to, o čo žalobcovi ide, že mu ide o vypratanie a nie o vydanie nehnuteľnosti, tak s ohľadom na to, ako sú nastavené exekučné prostriedky, tak súd môže vydať rozhodnutie vypratať

nehnuteľnosť. Súd stále rozhoduje len o tom nároku, ktorý žalobca uplatnil akurát ho neformuloval presne.

Otázka: Ďalšia z otázok je uvádzanie eventuálnych tvrdení pre prípad koncentrácie konania. Strany sporu z obavy, že zmeškajú koncentráciu alebo lehotu predniesť svoju procesnú obranu alebo predniesť prostriedky útoku alebo obrany, tak uvádzajú aj eventuálne tvrdenia. Potom sú podania zahŕtené rôznymi alternatívami. Preto je otázne, či by taká „tvrďšia“ koncentrácia nemala nastať až po prípadnom predbežnom právnom posúdení sporu súdom, keď strana už bude mať istotu, že jej argumentácia neobstojí a potom sa pustí do argumentácie eventuálnej, alebo či je skôr vyhovujúce aby strany uvádzali eventuálnu argumentáciu už v rámci písomných podaní? Majú sudcovia pristupovať ku koncentrácií pomerne striktno a tvrdo, alebo majú pripúšťať nové - tie eventuálne - tvrdenia aj neskôr v rámci ústneho konania?

Diskusia sa viedla spoločne s diskusiou o nasledujúcej otázke.

Otázka: Ďalšia otázka je pri posudzovaní zmeny žaloby a doplnenia podstatných skutkových tvrdení. Teda buď zmeny žaloby alebo doplnenia podstatných skutkových tvrdení bez návrhu na zmenu žaloby. Dostali sme otázku od KS Trenčín vo vzťahu k zmenám žaloby v spore o ochrane osobnosti sa žalobca v žalobe domáha zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 1000€ titulom zásahu do jeho práva na život a zdravie. Počas konania na súde z hľadiska skutkového prekvalifikuje svoju žalobu a žiada o zaplatenie tej istej sumy titulom zásahu do jeho práva na súkromie a spoločenský život. A ako s týmto naložiť?

- Je otázne, čo znamená, že súd „prekvalifikuje“? Mení skutkové tvrdenia? Asi to neznamena, že mení skutkové tvrdenia, ale asi to znamená, že prispôsobuje právnu argumentáciu. Jednota konania je určovaná tvrdením skutkom. Nie jeho právnym posúdením. V tomto prípade nejde o zmenu skutkových tvrdení ale o zmenu právneho posúdenia. A tá otázka potom je, že z dokazovania niečo vyplynie a ja začnem tvrdiť niečo iné alebo začnem dopĺňať svoje skutkové tvrdenia. Ako tam môžem uplatňovať koncentráciu konania? Asi nemôžem byť celkom prísny a musím sledovať to konanie, že aká je tá reakcia. Či to mohol tvrdiť, mal dôvod to tvrdiť na začiatku. Tam je zaujímavá druhá prípadová štúdia ja tvrdím, že dodával som niečo na základe zmluvy a teraz sa mi ukáže, že tá zmluva je neplatná.
- V tomto prípade ide jedna vec o právne posúdenie toho nároku ale zároveň aj o to, že tam tvrdené skutkové okolnosti môžu byť aj iné. V situácii keď niekto namieta zásah do práva na súkromný a spoločenský život zrejme skutkovo preukazuje niečo iné, ako zásah do jeho práva na život a zdravie. Možno otázka smerovala k tomu, že na prvý pohľad to nie je právna kvalifikácia, ale je to možno aj niečo iné.
- Môj názor je ten, že je to jeden spor, ak tomu dobre rozumiem, je to spor o ochranu osobnosti podľa §11 OZ. Takže ten spor je jasne definovaný. Otázka je, či to postavia tak, že ide o porušenie práva na život a zdravie, alebo či ide o porušenie práva na súkromný a spoločenský život? Predpokladám, že to bola dopravná nehoda, kde boli nejaké následky, niekto utrpel na zdraví alebo zomrel. Takže ide aj o nemajetkovú ujmu. Príbuzní sa dožadujú nemajetkovej ujmy a ja si nemyslím, že je dôležité, ako to odôvodní, lebo on zrejme popísal ten skutok, čo sa stal, a to asi sporné nie je. Iste to závisí od toho, že ak osoba zomrela, tak zostali príbuzní a to zrejme nepôjde o ochranu života a zdravia, ale pôjde o rodinný život pretože zostali pozostalí. Ale podľa mňa to vôbec nie je rozhodujúce pre konanie ako také, lebo vždy je nakoniec ten súd, ktorý ustáli vôbec to, či patrí žalobcovi nemajetková ujma a ak ustáli, že patrí, tak ustáli, že

v akom rozsahu. Ja si myslím, že nie je vôbec podstatné či povie, že to žiada z titulu porušenia práva na život a zdravie a potom povie, že súkromie a spoločenský život, lebo výšku nemajetkovej ujmy nakoniec aj tak v rámci voľnej úvahy ustáli súd.

- Otázka je zaujímavá v tom, že vychádza z toho, že súd prekvalifikuje. Žiadna zo sporových strán nemá žiadnu povinnosť argumentovať právne. To znamená že akékoľvek tvrdenie, ktorým sa mení právna argumentácia podľa môjho názoru nie je zmenou žaloby. A rozlišujeme, kde je hranica medzi skutkovým tvrdením a právnou kvalifikáciou. Pre mňa skutkové tvrdenie je propozícia. Propozícií môže byť priradená pravdivostná hodnota jedna alebo nula. To znamená, že buď je to pravda alebo je to nepravda. Ak toto bude meniť, tak je to zmena žaloby. Ak mení právnú kvalifikáciu, že či sa zasiahlo do jeho práva na život alebo práva na súkromie alebo na rodinný život je podľa mňa úplne jedno a v konečnom dôsledku si to zhodnotí sudca. Pre mňa je zmena žaloby zmenou podstatných rozhodujúcich skutkových okolností, ktoré sú vyjadriteľné vo forme propozície.
- Problematika zmeny žaloby úzko súvisí s problematikou predmetu sporu, pretože zmena žaloby nie je ničím iným, než zmenou predmetu sporu. Predmet sporu je vymedzený pomocou dvoch znakov: pomocou požadovaných účinkov súdneho rozhodnutia vyjadrených žalobným petitom a pomocou skutkového základu. Skutkové tvrdenia obsiahnuté v žalobe, o ich podstatnú zmenu alebo doplnenie má ísť podľa §140 ods. 2. A ak meníme žalobu, to znamená, že sa to týka buď toho žalobného petitu alebo skutkového základu, poprípade sa to týka oboch. Samozrejme potom to súvisí s rozlišovaním toho, keď mením skutkový základ, kedy ide o jeden a ten istý skutkový základ a kedy tie nové skutočnosti, ktoré uvádzam, predstavujú jeho doplnenie, rozvíjanie atď. A kedy nové skutkové prednesy, ktoré uvádzam už znamenajú zmenu. To znamená, že už tu mám iný skutkový základ, iný predmet sporu a potrebujem ísť cestou zmeny žaloby. V procesualistickej literatúre sú na to dva rôzne názory, ktoré sa presadzujú.
  - o Prvý hovorí o tom, že rovnaký skutkový základ predmetu sporu je daný vtedy, pokiaľ nové skutkové tvrdenia možno podradiť pod rovnakú hmotnoprávnu normu. Keď je zachovaná hmotnoprávna kvalifikácia, je tam rovnaký skutok. Tu vzniká problém v súvislosti s príkladom č. 2. Podľa pôvodných skutkových tvrdení by sme to posúdili ako plnenie zo zmluvy, podľa nových skutkových tvrdení to máme posúdiť ako bezdôvodné obohatenie.
  - o Druhý prístup využíva ako kritérium životný skutkový obsah. Ide o to, že určité skutkové tvrdenia tvoria natoľko nerozlučnú jednotu, že ich nejde od seba oddeliť bez ohľadu na to, že by som ich posúdil dvomi odlišnými paragrafmi. Čo vzhľadom k prípadom, ktoré sú tu uvedené, mi príde ako vhodnejšie riešenie. Ale stále sa pohybujeme v oblasti skutkových tvrdení, a nie právnej kvalifikácie. Tam kde skutkové tvrdenia zostávajú nezmenené, tam nejde o zmenu žaloby.
- Stále si myslím, že je jedno, ktoré porušenie toho práva namieta, pretože je to stále jedna skutková podstata. Všetko spadá pod § 11 OZ.
- Otázka smrti pri dopravných nehodách sa rieši v dvoch článkoch dohovoru: je to článok 2 dohovoru, právo na život a zdravie a potom je to článok 8 dohovoru, právo na súkromný a rodinný život. V tom je rozdiel, pretože tam sú názory tie, že keď niekto zomrie, tak sa nemôže domáhať náhrady nemajetkovej ujmy, pretože zomrel. Na druhej strane ide o to, že nemajetkovú ujmu utrpia pozostalí a tam zohrávajú úlohu citové väzby. Ide o to, pod ktorý článok prípad podradíme. To sa všetko vyvíja ale podstatné je to, a s tým súhlasím s ostatnými, že to, či to žiadam z pozície práva na

život a zdravie alebo rodinný život je úplne jedno, pretože súd si to posúdi sám. A buď nemajetkovú ujmu prizná alebo neprizná a určí výšku.

- Máte úplnú pravdu, pretože ak príde ku škode na zdraví, napríklad to je majetková ujma, ona je vyčísliteľná. Ale my hovoríme o nemajetkovej ujme – to sú tie duševné, psychické emocionálne a iné ujmy. Obyčajne medzinárodné súdy to nedokazujú ako u nás sa dokazuje, že vypočítavajú rodinných príslušníkov. Vychádza sa jednoducho z toho, že každý dospelý človek, najmä sudca, ktorý má mať určité skúsenosti, vie čo asi môže spôsobiť na psychike, keď niekto zomrie. A to je tá nemajetková ujma. V cudzine je to iba škoda, majetková alebo nemajetková. Nemajetková škoda sa vyčísluje podľa nejakých úzov, ktoré nenahradia ani život ani zdravie, ale vystihuje to nejakým spôsobom fiktívnu náhradu za to, že príbuzný stráda. Je to nemajetková ujma, ktorá sa vyjadrí v peniazoch. Slovenské súdy rozhodujú veľmi rozdielne.
- V podstate § 11 OZ je koncipovaný tak, ako je a podstata tejto otázky spočíva v tom, že predmetom konania je 1000€. Žalobca uviedol: jeto nemajetková ujma a chcem to preto a preto. Čiže naskladal sériu skutkových okolností, pre ktoré chce takúto náhradu. Ako to posúdime? Či to bude právo na život a zdravie alebo súkromie? To je právna otázka, tá nemôže byť predmetom zmeny, pretože súd rozhodne, čo to je a rozhodne aj o výške. Zmena právnej kvalifikácie nie je zmenou žaloby.
- Už sme prešli do hmotnoprávnej otázky a na to je judikát o prísnom oddelení náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia náhradu nemajetkovej ujmy. Považujem rozdeľovanie týchto dvoch náhrad za veľmi nesprávne, lebo ide o tú istú ujmu. Vlastne v Nemecku aj Rakúsku je princíp globálneho odškodnenia. Ak ja som pri dopravnej nehode a mne sa pritom zlomí ruka a okrem toho zahynie môj príbuzný, tak oni rozhodujú jedným rozhodnutím, v jednom výroku, priznajú jednu sumu a prihliadnu aj na to poškodenie vlastného zdravia, ale aj na to, že mi zomrel príbuzný. U nás je to iné tým, že náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia máme osobitý zákon a potom je všeobsažný § 11 OZ.
- Ešte k tým eventuálnym tvrdeniam som povedal, že tvrdenie je všetko, čo má charakter propozície a čomu možno priradiť pravdivostnú hodnotu. Eventuálne tvrdenie v logike je tautológia a to je vždy pravdivá formula. V prípade, ak neplatí to čo som tvrdil, tak tvrdím presný opak, a to máte vždy pravdivé. Preto z toho vyvodzujem, že je to nezmysel. Nemôžem to takto postulovať v žalobe a odporúčam postupovať cez § 191 ods. 1, veta za stredníkom. To je to, že súd starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Ja mam v prvom rade afirmatívne tvrdiť, že toto je pravda, z toho ako žalobca vyvodzujem takéto a takéto následky. Ale podľa môjho názoru nie je dosť dobre logicky udržateľné, aby som tvrdil všetko. Cez § 191 ods. 1 veta za stredníkom – to je materiálne vedenie sporu, že prísny formalizmus sa nabúrava cez materiálne vedenie sporu. To znamená, že áno, súd môže vyhodnotiť tieto tvrdenia hoci sú logicky pravdivé ako tie, ktoré nebudú viesť žalobcu k úspechu.
- Prvú prípadovú situáciu sme teda uzatvorili tak, že nejde o zmenu. Pozrime sa na druhú situáciu, prípad predložený KS Trenčín. V spore o zaplatení sumy 1000€ titulom uzavretej zmluvy o odbere elektriny sa v konaní preukáže, že zmluva je absolútne neplatná nakoľko nebola podpísaná žalovaným. Žalobca teda žiada o zaplatenie tej istej zmluvy titulom náhrady škody za neoprávnený odber. Možno takúto situáciu podradiť pod zmenu žaloby? A je potom stále použiteľná doterajšia téza, že zmena právnej kvalifikácie nie je zmena žaloby? A v prípade ak je potrebné pripustiť zmenu žaloby, a žalobca toto v konaní nenavrhne, je to dôvodom na zamietnutie žaloby? Ako sa následne vysporiadať v spotrebiteľských sporoch s §294, ktorý nepripúšťa zmenu žaloby? Má následne takáto zmena vplyv aj na prípadne vznesenú námietku premlčania?

- Určite môžeme zotrvať na tom právnom názore, ktorý je vyjadrený v citovanom judikáte, že zmena právnej kvalifikácie určite nie je zmena žaloby. Jediná situácia, kedy by bolo potrebné uvažovať o zmene žaloby, je situácia, ak by žalobca chcel plnenie z toho konkrétneho právneho dôvodu. Vtedy si myslím, že je správne, aby sme jednoducho rozhodovali o tých 1000 € z právneho dôvodu, z ktorého ho požaduje. Ak však chce len 1000€ bez zotrvania na právnom dôvode, to je prípad, ktorý sa stáva v 99%, vtedy môže súd absolútne bez problémov urobiť právne posúdenie sám. Nie je to zmena žaloby, pretože ju nesprevádza ani zmena podstatných skutkových okolností.
- Tiež sa prikláňam k názoru, že nejde o zmenu žaloby. Ide o totožný prípad, o ktorom sa hovorilo ohľadom nájomného, kde sa zistí, že nájomná zmluva neexistuje alebo je neplatná a súd to posúdi ako bezdôvodné obohatenie. Takže to sa týka právneho posúdenia, ktoré je vecou súdu.
- Ešte v súvislosti s nájomným a právnym posúdením: Samozrejme, ak to skutkový stav umožňuje. Právny dôvod uvádzaný v žalobe alebo právne dôvody tam vôbec nemusia byť. Ani v prípade, ak žaluje o nájomné nemusí byť uvedené to *in eventum*, že pre prípad sa vec má posúdiť ako bezdôvodné obohatenie. Môže byť, že žalobca tvrdí, že má nájomnú zmluvu, chcem ju preukázať a žalujem mu nájomné a žalovaný v spore spochybní platnosť zmluvy a za druhé bude tvrdiť, že vec vôbec neužíva. To je skutkové tvrdenie.
- Zrejme sa to skutkové tvrdenie objaví v replike, takže na ňu budem reagovať v odpovedi a vyvrátim, že neužíva. Tuto preukazujem dôkazy, že užíva. Čiže to sme v rovine dokazovania skutkových tvrdení, nejde ale o zmenu skutkového tvrdenia zo strany žalobcu. Pretože on len reaguje na to, čo uvádza žalovaný.
- Musím pri žalobe o zaplatení nájomného tvrdiť či užíva? Je podmienkou priznania nájomného? Nie nemusím, ale môžem pre prípad, že nepreukáže platnosť zmluvy a strana bude namietat', že vôbec neužíva, tak pre tento prípad budem tvrdiť a navrhovať dôkazy, že užíva.
- Ja rozumiem eventuálnym tvrdeniam, pretože akonáhle máme pomerne striktnú koncentráciu, tak chápem obavu strán a advokátov. A ono v podstate práve to právne posúdenie súdu môže zamerať skutkové dokazovanie rôznymi smermi. To znamená, že novými skutkovými tvrdeniami nevyvraciam niečo iné, ale v podstate zameriavam to dokazovanie úplne iným smerom. Bud' si zvykneme na to, že sa ku koncentrácií bude pristupovať miernejšie a teda advokáti sa nebudú báť ponechať uvádzanie niektorých skutkových tvrdení aj na neskôr alebo ak sa to nastaví striktno, a vtedy si budeme musieť zvyknúť na to, že tam bude veľa rôznych eventuálnych skutkových tvrdení, ktoré môžu celý skutkový stav skomplikovať, zamľžiť alebo zneprehľadniť.
- Ak toto však pripustíme, tak sme tam, kde sme boli. Sudca nemá viesť diskusiu s advokátom – proste tvrdíš alebo netvrdíš, navrhuješ dôkaz – nenavrhuješ dôkaz? Ja nerozumiem debate „pre prípad že“. V tomto prípade to tiež nie je také jednoznačné, lebo, keď tvrdím, že mám s niekým zmluvný vzťah, tak je to iné, ako keď by som dodával a nevedel som komu. To tiež nie je také jednoduché, ja si myslím, že tam to skutkové tvrdenie musí sedieť absolútne práve na tú tvrdenú skutkovú situáciu. Ja nemôžem ako sporová strana prísť za vami ako za súdom a povedať, viete čo, no spravil som niečo, vlastne neviem čo, chcem za toto a toto, a vy sa s tým nejako vysporiadajte, nájdite mi riešenie. Nie. Kontradiktórny spor je o tom, že strana predostrie riešenie a súd je tam na to, aby povedal áno/nie. Nie o tom, aby súd hľadal riešenie za sporovú stranu v kontradiktórnom procese. Ja by som sa veľmi prihováral za to, že súdom by neskutočne pomohlo, keby sa ku koncentrácií postavili tvrdo a aby sme tých advokátov vychovali k tomu, ako majú tie podania písať. Pretože, ak ich budú písať tak ako doteraz, to znamená, že tam narvú úplne všetko a súd si s tým

nejako poradí, to podľa mňa správne nie je. Súd tam nie je nato, aby advokátovi uľahčoval situáciu alebo vôbec tej sporovej strane, lebo to je podstata kontradiktórneho sporu. To neplatí pri spore s ochranou slabšej strany. Z tohto vznikajú prieťahy, motania.

- Ja si však myslím, že niekedy to inak nejde, ako *in eventum*. Máme situácie keď jedna strana nevie, že tá zmluva je neplatná. Alebo, že naozaj nevieme, či je to bezdôvodné obohatenie alebo náhrada škody. Nevieme, ako to posúdiť a tá strana musí preukazovať rozdielne veci pre rozdielne nároky. V situácií ak sa ukáže, že je to zmluvný nárok preukazujem A, B, C, ale ak sa preukáže, že to je nárok z bezdôvodného obohatenia, napríklad kvôli tomu, že tam bola námietka relatívnej neplatnosti, ktorá bola dôjdená, ale žalobca o nej nevie a je to zrazu neplatný právny úkon. Môže sa to reálne stať. V tom prípade je priestor pre eventuálne tvrdenia: aká bola reálna škoda, aká je obvyklá cena. Proste veci sa tvrdia s potenciálom preukazovania s tým, že potenciál preukazovania bude závisieť od toho, ako sa vec právne posúdi.
- Ale koncentrácia nie je raz a navždy. Strana reaguje na priebeh sporu. Keď ten sudca povie, tak podľa môjho názoru fakt táto zmluva je neplatná, tak prispôbim taktiku vedenia sporu tomuto. A nemusím na začiatku tvrdiť *in eventum* všetko čo prichádza do úvahy.
- Áno, to je potom miernejší prístup ku koncentráciám.
- Nie. Tá koncentrácia hovorí, ak som mal objektívnu možnosť už reagovať skôr, keď som ju nemal, pretože som nevedel, no tak reagujem až od momentu, keď sa dozviem. To nie je nič proti ničomu. Tú koncentráciu stanovím od teraz, máte takúto povinnosť. Začiatok plynutia tej povinnosti sa spravuje tým, že keď som nevedel, tak samozrejme, že som do tej žaloby nemohol napísať nič, čo som nevedel. Ale reagovať na všetko, čo neviem, v tom spore eventuálnymi tvrdeniami, to naozaj ten súd zahltí a bude sa musieť zaoberať úplnými nezmyslami.
- Samozrejme, nejde o absurdnú možnosť. Ale myslím, že existuje nie nezanedbateľná množina reálnych situácií, kedy to môže mať význam. Ale vecne o riešení zrejme niet sporu.
- Ja v žalobe neuplatním 100 možných eventuálnych, ja uplatním jednu, na základe ktorej sa domáham svojho nároku. Tá žaloba ide na vyjadrenie, v tom vyjadrení sa druhá strana dozvie, čo sa deje. Ale ona presne vtedy môže povedať „áno ale tá zmluva nie je platná“ a to je jej obrana. A žalobca, keď sa toto dozvie, môže nato reagovať v replike a potom ešte môže v duplike. Máme tu v podstate 4 skutkové tvrdenia a aj z toho vyplývajúce asi aj právne posúdenie.
- Zrejme sa predpokladá, aby sme sa vyhlili tým eventuálnymi tvrdeniami, tak musíme potom pripustiť, aby súd pripustil, že po predbežnom právnom posúdení môžu strany predkladať ďalšie prostriedky procesného útoku a obrany, ktoré smerujú k tomu, čo súd predbežne právne povedal a takto sa teda vyhnúť možno aj tým eventuálnymi tvrdeniami tvrdným na začiatku.

Otázka: Vo vzťahu k podaniam vyvstala otázka vstup intervenienta do konania a jeho prístup k súdnemu spisu.

- Otázka zrejme pramení z toho, že súd v zásade skúma právny záujem až na námietku. To znamená, od toho, ako ten intervenient vstúpi do konania, až dokým sa súd s tou prípadnou námietkou vysporiada, tak ten intervenient je intervenientom, ale možno nemá skutočne ten právny záujem. A potom je ešte problém, že v zásade z OSP sa neprevzala norma, že intervenient má tie isté práva a povinnosti ako strana, i keď si myslím, že implicitne by sme to mohli vyvodiť z postavenie intervenienta. Možno by

sa preto dalo zneužiť to postavenie intervenienta na to aby nahliadol do súdneho spisu. Takže neviem či bol pes zakopaný pri tej otázke tu.

- Skutočne tie úpravy, ktoré majú oveľa väčšie skúsenosti z intervenciou, tak v rámci dispozičného princípu, v rámci kontradiktórnosti, bohužiaľ trvajú na tom, že to nemôže urobiť súd, ale musí to urobiť tá strana. Ona je pánom sporu, konkrétne žalobca. Keď vystupujem na niekoho strane a podporujem ho, jednoznačne mi z toho vyplýva, že môže nahliadnuť do spisu a môže robiť všetky tie úkony, ktoré proste má robiť. A keď to strana nenamietne, tak by som povedal, že je to jej problém, nie problém súdu.
- Asi by som sa spýtal tej strany, či úplne rozumie tomu, čo intervencia je a niekde medzi riadkami by sudca mohol naznačiť, že môžete namietat', keď vôbec neviete, kto to je. Lebo to je poučenie o procesných právach a procesných povinnostiach.
- Súd rozhoduje o prípustnosti na návrh. To znamená že ta strana, na ktorej sa zjavil intervenient, alebo aj druhá strana povie, prepáčte, nesúhlasím a žiadam súd, aby rozhodol o neprípustnosti intervencie. Ale pokiaľ tam taký návrh nie je, tak si myslím, že súd nemá možnosť rozhodnúť o prípustnosti intervencie.
- Ja som sa s týmto stretla na viacerých KS a tie práve vychádzali z toho, že vedeli, že ten kto vstúpil ako intervenient, má záujem na tom, aby sa dozvedel, čo je v spise, pretože chcel potom tie informácie využiť v neprospech niektorej strany. Stále si myslím, že riešenie je rovnaké, ako bolo aj za pôvodnej úpravy. Aj tam sme rozhodovali o tom, či pripúšťame alebo nie len na základe návrhu a tu je problém skôr technického charakteru. Čiže doručíme oznámenie o vstupe stranám sporu a dáme im možnosť vyjadriť sa, dovedy nemusíme sprístupniť spis. My tam máme možnosť technického charakteru: áno môžeš študovať spis, ale nie teraz. Čiže dáme priestor strane, aby sa vyjadrila a po vyjadrení rozhodnete. Keď je strana nečinná, má smolu.
- Ak cítime potencionálnu hrozbu, tak medzi princípmi CSP máme zákaz zneužitia práva.
- Vychádzam z dikcie ustanovenia §97 ods. 2 o nahliadaní do súdneho spisu: Intervenient je považovaný za inú osobu. Teda nie je to strana, nie je ani zástupca, netýka sa ho ods. 1, ale ods. 2. Podľa mňa toto ustanovenie súdu dáva možnosť, aj keby bola strana nečinná, posúdiť, či sú tu vážne dôvody na nahliadnutie takejto inej osoby do spisu a či práva strany tým nemôžu byť dotknuté.
- Dovoľujem si nesúhlasiť s tým názorom, hoci je na prvý pohľad racionálny. Ale my nemôžeme chápať stranu, že to je ten konkrétny človek. V kontradiktórnom spore sú 2 strany – strana žalobcu a strana žalovaného a ktokoľvek kto vystupuje na jednej z tých strán sa považuje za stranu. To znamená že aj intervenient je považovaný za stranu, na ktorej vystupuje.
- Keď vychádzam z ustanovenia §60 kde je definované, že stranami sú žalobca a žalovaný.
- Bola tu aj otázka či sa intervenient môže dať zastúpiť a či mu môžu priznať právo na náhradu trov konania. A tiež nie je stranou konania v zmysle zákona, ktorý hovorí, že strany majú právo na náhradu a myslím, že je absolútne zaužívané, že intervenientovi priznávame nárok na náhradu. To znamená, že aj toto je jeden z argumentov, ktorý hovorí, že nejde o inú osobu.
- A čo v prípade ak je intervenient už v žalobe označený ako intervenient? Má byť braný ako intervenient alebo sa striktno formalisticky pridržiavať znenia zákona?
- Podľa môjho názoru je rozhodujúci prejav jeho vôle, že chce vstúpiť. Tam nie je rozhodujúca pôvodná strana, rozhodujúci je jeho záujem, že chce vstúpiť. Nie to, že strana ho chce vtiahnuť do konania. Ak je to v žalobe, tak by mal podpísať „áno súhlasím s tým aby som vstúpil“.

Otázka: KS BB mal otázku k zmene žaloby. Vecne ide o doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe bez návrhu na zmenu žaloby. Takže bez samostatného formálneho návrhu. Išlo o nasledovné OS v konaní o určení vlastníctva nehnuteľnosti konal o žalobe, v ktorej uplatňoval žalobca ako titul nadobudnutia nehnuteľnosti vydržanie podľa osobitného zákona č. 293/92 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov, po vyjadrení žalovaných došlo OS pred vytýčeným pojednávaním ďalšie podanie žalobkyne, v ktorom uviedla, že postup podľa §2 tohto zákona naozaj nebol dodržaný ale k nadobudnutiu vlastníctva k predmetnému pozemku došlo vydržaním podľa OZ všeobecných pravidiel. Žalobkyňa preto trvala na podanej žalobe a žiadala jej vyhovieť. Zmena rozhodujúcich skutočností vo vzťahu k tvrdenému nadobudnutiu vlastníctva by v zmysle §140 ods. 2 mala predstavovať podľa predchádzajúceho súdu zmenu žaloby replika však nebola formulovaná ako zmena žaloby a žalobkyňa trvala na podanej žalobe. Pre OS z toho vyplynuli tieto otázky.

- Je uvedené odôvodnenie žalovaného nároku zmenou žaloby? Tvrdené odôvodnenie, vydržanie na základe inej právnej úpravy.
- Ak áno, môže súd dotazovať stranu či vyššie uvedené podanie je zmenou žaloby resp. či žiada o súhlas so zmenou žaloby? Ide totiž o prípad keď je strana bez právneho zastúpenia.
- Ak strana zmenu žaloby nenavrhne a ani po prípadnom dotaze súdu nežiada strana súhlas o zmenu žaloby bude súd postupovať správne ak žalobu zamietne, keďže titul nadobudnutia vlastníctva uvádzaný v žalobe nie je daný a pre iný titul nebola zmena žaloby pripustená?

Diskusia:

- Do značnej miery sme na tie otázky odpovedali v predošlom expoze. Zmena žaloby je všetko, čo sa týka buď zmeny petitu, to znamená toho, čo od súdu chcem alebo zmena v podstatných rozhodujúcich skutočnostiach. Zase tá pomôcka: mení sa mi pravdivosť hodnota výroku, ktorý tvrdí žalobca? Nie on predsa tvrdí, že nadobudol som vlastnícke právo vydržaním z týchto a týchto dôvodov. Jemu je asi jedno, či ho nadobudol podľa zákona o pôde alebo podľa OZ. Ak nepríde k zmene podstatných skutkových tvrdení a okolností, tak je to úplne jedno z akého právneho titulu sa domáham. - To je na prvú otázku.
- Druhá otázka je zaujímavá, ak nespochybniteľne strana tvrdí iné a nové podstatné rozhodujúce skutkové tvrdenia, čo by jednoznačne malo byť zmenou žaloby. Ale žalobca si neuplatní zmenu žaloby, súd nemôže rozhodnúť bez návrhu žalobcu o zmene žaloby. Veľmi zaujímavá situácia. Môj návrh riešenia: Rozoznávame procesné bremená a procesné povinnosti. Toto je typické procesné bremeno. To je bremeno tvrdenia. Ak ho neunesiem, tak žalobu súd zamietne. To je celé, čo k tomu vieme povedať. Ak nechce strana od súdu, aby rozhodol o zmene žaloby, tak sa vlastne koná o pôvodných skutkových okolnostiach. Ak z nich nebude možné vyvodiť ten nárok, ktorý žalobca chce, neunesol bremeno tvrdenia a tým pádom by som žalobu zamietol.
- Stotožňujem sa z návrhom. Ide o prípad kde je strana bez právneho zastúpenia, čiže to je práve to, že každé podanie musíme posúdiť podľa obsahu. A tu zrejme strana hovorila „užívam spornú nehnuteľnosť neviem od kedy“ hovoril o priebehu užívania nehnuteľnosti ešte od predkov, potom zrejme povedal „a mal som aj osvedčenie o vydržaní“. Zrejme je nesúlads medzi zápisom v katastri nehnuteľností, teda tým tvrdeným a skutočným reálnym stavom, kedy sa on cíti, ako vlastník. A v tomto smere, pokiaľ ide o pôvodné hmotné právo, teda osvedčenie o vydržaní, na základe ktorého zrejme dostal to osvedčenie, tak tam zákon priam prezumoval, že po 10

rokoch sa stáva vlastníkom – to boli tí domnelí vlastníci. Tam sme maximálne mohli špekulovať len o tom, že či tak, ako postavil žalobu, či nemal si podať len návrh na katastrálny úrad, aby ho ako vlastníka zapísal. Ale zrejme už v priebehu konania vyvstala problematika notárskej zápisnice, ale z obsahu podania vyplýva, že splnil podmienky pre vydržanie. A to ako to my právne posúdime, je naša vec, že nejde o zmenu skutkových tvrdení v tom smere, aby prišlo k zmene žaloby. Vždy treba, aby súd poznal hmotné právo a v tom sa orientoval. To čo strany tvrdia, je práve ich pravda, ktorú súd musí overiť.

- Zadanie naozaj navádza k tomu, že žalobkyňa zmenila len právny dôvod uplatneného nároku na určenie vlastníctva, to nie je zmena žaloby. To znamená súd na základe toho skutkového stavu aký je, posúdi, či je možné vyhovieť vydržaniu podľa OZ. Ono si treba uviesť, že vydržanie podľa toho špeciálneho zákona 293/92 vyžadovalo preukázať iné fakty, ako vydržanie podľa OZ. Ten zákon umožňoval zapísať vlastníctvo na základe držby. Sa to zneužívalo, následne to bolo zrušené a tak. Ale to znamená, že niekto sa zapísal za vlastníka, ale skutočné vlastníctvo nadobudol až po 10 rokoch od zápisu v katastri. Toto boli fakty, ktoré bolo treba preukazovať. Kdežto pri vydržaní podľa OZ treba dobromyseľnú držbu. Keby okrem toho iného právneho základu nároku, ak by to vedela tá strana, keby mala zástupcu s právnym vzdelaním, keby zmenila aj skutkové tvrdenia, začala by tvrdiť dobromyseľnosť a možno úplne iné fakty, tak by išlo o zmenu žaloby. Ale tu sa prikláňam aj ja k tomu, že ona to nemusí výslovne formulovať, že navrhujem zmenu žaloby, pretože podľa princípu: úkony sa posudzujú podľa obsahu. Súd to posúdi a vydá formálne uznesenie a pripúšťa zmenu žaloby, ak o zmenu žaloby ide.
- Načo by vydával formálne uznesenie, ak nikto nenavrhol zmenu žaloby?
- Posudzujem úkony podľa obsahu. Nemusím ho vypracovať, keď mám strany na pojednávaní, ale do zápisnice uvediem, pripúšťa sa zmena žaloby.
- Ale tú zmenu musí niekto navrhnúť v kontradiktórnom procese a tu by konal za jednu zo strán.
- Nepripisujem tomu až taký význam. Keď posudzujem úkon podľa obsahu, tak tá strana by zrejme zareagovala, keby som zle pochopil jej vyjadrenie. Išlo by o jej prospech, išlo by len o formálnu situáciu, kedy by som pripustil zmenu, pretože ide o zmenu skutkových tvrdení naozaj a začína to akoby od začiatku.
- On ale netvrdí od začiatku, že užíval dobromyseľne.
- Žalobca v tej žalobe musel niečo povedať v rámci toho, že žaloval, že užíva alebo vstúpil do toho užívania niekým iným. To znamená, niečím to ohraničiť musel. On v priebehu tých skutkových tvrdení: tak nebolo to v 90-tych ale v 30-tych rokoch?
- O zmene žaloby sa musí rozhodovať len na návrh. Lebo v §140 je vyslovene, že zmena žaloby je návrh, ktorým sa a tak ďalej.
- Áno ale ods. 2. Podľa legislatívnych pravidiel zase každý ďalší odsek vám spresňuje to, čo je povedané v tom odseku prvom. To znamená, že prvý odsek jednoznačne hovorí, že je to návrh, ktorým rozširujem uplatnené právo, a ten druhý je výsledok toho, čo judikatúra dovodila, že áno, aj podstatná zmena okolností je zmenou žaloby. Ale stále platí ten odsek prvý, že je to návrh.
- Posúdenie podľa obsahu podania. Teraz si odmyslime zmenu skutkových okolností. Nežiadam 500€ ale žiadam 1000€. Čo to je podľa obsahu? Je to návrh? Áno, prečo atomizujeme? Ako bolo povedané, prvá veta ods. 1 sa vzťahuje aj na ods. 2. Čiže to stíha rovnaký osud. A keď máme pochybnosti čo musíme urobiť?
- Pôvodne nebolo spomenuté, že nehnuteľnosť užíval dobromyseľne, spomenul to až v replike. Z tohto pohľadu už išlo o doplnenie rozhodujúcich skutočností v rámci repliky. OS podľa obsahu posúdil ako zmenu žaloby. Súd posúdil túto repliku ako

zmenu žaloby a vyzval žalobkyňu, či podáva návrh na zmenu žaloby. Ona výslovne uviedla, že nie, trvám na pôvodnej žalobe. Súd si ozrejml na základe akých skutkových tvrdení má ďalej dokazovať a rozhodnúť. A ona naďalej trvala na pôvodnej žalobe bez ohľadu na to, že sa ju ten súd snažil nejakým spôsobom k tomu priviesť a dotazovať práve preto, že bola bez právneho zastúpenia.

Nedostatky podaní a ich odstraňovanie

Otázka: Venujme sa nedostatkom podaní a ich odstraňovaniu. Predložená otázka sa týka situácie, ak popis skutkového stavu v žalobe, to znamená žalobná narácia nebola dostatočná a žalobca si pomohol tým, že odkázal na prílohy žaloby. Tento postup je v zásade podľa § 132 ods. 2 CSP neprípustný. Zároveň sú v otázke dve alternatívy posúdenia: prvá je vyzvať na doplnenie tohto podania podľa § 129 ods. 1, druhá alternatíva je žalobu rovno zamietnuť, pretože si žalobca nesplnil povinnosť tvrdenia a neuviedol také skutkové tvrdenia na základe ktorých je možné nárok priznať.

Diskusia:

- je to stav, kde sú žalobcami špeciálne banky alebo telekomunikácie, kde koncipient spoločnosti, ktorý zastupuje spoločnosť, čo kúpila pohľadávky, píše formulárové žaloby a v tej žalobe je napísaná vždy tá istá kostra. Je napísané: zmluva bola uzavretá, boli poskytnuté služby, právny predchodca vyfakturoval atď. Keď dáte preč tie prílohy a necháte si len text žaloby tak vlastne nespoznáte konkrétny skutkový stav. Viete, že sa stalo, že niekto telefonoval a že za to nezaplatil. Až keď si pozriete prílohy viete, aká zmluva bola uzavretá, čo bolo fakturované. To tam všetko je, ale na ten prvý pohľad to tam nie je. My sme nakoniec postupovali spôsobom, že mal súd vyzvať podľa § 129 na odstránenie nedostatkov, pokiaľ tú žalobu vyhodnotil ako neúplnú, pretože nebolo jasné, aký skutkový stav sa čisto len z tej žaloby mal stať. Predostreté to bolo z dôvodu, že rozhodnutie súdu sa nezdalo až také nelogické, vzhľadom na to, že skutkové tvrdenia majú ako keby dvojité postavenie. Na jednej strane sú to náležitosti žaloby zo zákona, a na druhej strane je to to podstatné hmotné, na základe čoho ja rozhodnem, či ten nárok je, alebo nie je daný. Vlastne by mal žalobca skutkové tvrdenia uviesť tak kvalifikovane, aby som na základe tých skutkových tvrdení vedel zhodnotiť, či má alebo nemá nárok. Na druhej strane mať v rukách spis, v ktorom je vidieť, že tam bol ten nárok, pretože sa prílohy v ňom dajú nájsť, mi príde ako odmietnutie spravodlivosti, pokiaľ bol ten postup taký, aký v tom konkrétnom spise bol, že tá žaloba bola zamietnutá (čiže nebola tam výzva, aby boli doplnené).
- V zahraničí sa rozoznávajú dva rôzne prístupy, buď je to požiadavka aby skutkové tvrdenia obsiahnuté v žalobe boli (substancovaná) t.j. aby boli nielen individuálne ale aj dostatočne konkrétne a podrobné tak, aby priamo mohli byť predmetom dokazovania a mohla byť preverovaná ich pravdivosť, alebo či postačí len ich individualizácia.
- Ak to chcete zamietnuť, tak to má byť prekážka rozsúdenej veci a ide o to, či o polroka budeme vedieť posúdiť, či ide alebo nejde o tú istú vec. Ak tam nie je ani toľko, aby sme o polroka vedeli identifikovať, že toto je isté, tak je na odmietnutie.
- Ešte by som upozornil na jednu dôležitú súvislosť s dispozičnou zásadou. Predmet sporu vymedzuje žalobca a súd je ním viazaný a žalobca ho vymedzuje okrem petitu skutkovými tvrdeniami a tiež toho sa potom týka právna moc toho rozhodnutia. Takže ja ako sudca by som nemal za toho žalobcu pátrať v listinách, ktoré predložil a domýšľať si, čo vlastne majú byť tie skutkové tvrdenia, ktoré neuviedol.

Otázka: Základný konflikt je medzi § 327 a § 129 CSP. Položená otázka: Má byť pri nedostatočnom návrhu na neodkladnom opatrení vyzývaný na odstránenie nedostatkov?

Diskusia:

- Zaoberali sme sa rozporom týchto dvoch ustanovení. My sme nakoniec v konkrétnej veci rozhodovali podľa názoru prof. Števéčka, lebo sme nevedeli nájsť jednoduché východisko v právnej úprave, ale naďalej máme za to, že ten gramatický výklad tých ustanovení je v takom rozpore, a to bez ohľadu na to, že sme rozhodli už aj v zmysle rozhodnutia NS SR, ktorý hovorí, kedy sa považuje neodkladné opatrenie za vec samú a kedy nie. Aj tento výklad sa nám zdá naozaj veľmi úzky a hovoriť o tom, ktoré ustanovenie ku ktorému je lex specialis, lex generalis a pod. je naozaj veľmi komplikované. Rozlišovanie, podľa ktorého ak je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zároveň návrhom vo veci samej uplatní sa § 129, a naopak, ak nie je, tak potom sa vady neodstraňujú, je v príkrom rozpore s § 327, ktorý výslovne hovorí o tom, že sa nemajú použiť žiadne ustanovenia o odstraňovaní väd.
- Možné je to chápať tak, že sú dva typy neodkladných opatrení. Prvé akoby rozhodnutím vo veci samej je to, kde súd neuloží povinnosť podať žalobu vo veci samej. Myslím si však, že sudca až pri vecnom prejednávaní príde na to, či uloží povinnosť podať žalobu vo veci samej alebo či tu povinnosť neuloží. To znamená že až pri vecnom prejednávaní a rozhodovaní toho návrhu sa zistí, či to bude mať povahu konečného rozhodnutia alebo nie. My však máme vadný návrh, o ktorom rozhodujem predtým.
- Česká úprava predbežných opatrení sa vyvinula tak, že bola do nej vložené lehota, počas ktorej musí súd rozhodnúť. Píše sa tam bezodkladne najneskôr do 7 dní.
- V rámci úvahy si tiež predstavte, že by odvolací súd považoval za chybu okresného súdu, že vyzýval, a rozhodnutie nejak zrušil a povedal, že nie, toto sa malo odmietnuť hneď, podaj si nový návrh. A ten žalovaný by sa zariadil tak, že žiadny nový návrh by už nemal zmysel.

Otázka: Konkretizácia poučenia a poučovacia povinnosť o procesných právach (otázka z KS BB). Bol tam rozpor v tvrdeniach strany či to bola škoda atď. a v podstate OS vyzval stranu na doplnenie, nech uvedie presne a jednoznačne aká suma a z akého právneho titulu.

Diskusia:

- išlo o to, že OS odmietol podanie vo veci samej. Mal za to že vady neboli dostatočne odstránené a výzva bola formulovaná tak, aby podanie doplnil o opísanie rozhodujúcich skutočností, na základe ktorých sa vyššie uvedenej sumy domáha, najmä pokiaľ ide o jasné a zrozumiteľné opísanie rozhodujúcich skutočností, na základe ktorých žiada, aby súd rozhodol. Pôvodne bola žaloba smerovaná k súdnemu exekútorovi, takže bolo zrejme, voči komu smeruje, a že bola žalovaná titulom zaplatenia sumy. V pôvodnej žalobe sa snažil žalobca odôvodniť, prečo sa tejto sumy domáha, keď konkretizoval nie veľmi právne, ale dalo sa vyvodiť, že chybou exekučného úradu došlo k porušeniu exekučného zákona, v dôsledku čoho bol poškodený. Napriek tomu ho OS takouto výzvou vyzval na odstránenie väd a následne podanie odmietol z dôvodu, že napriek doplneniu nevedel OS identifikovať, akej sumy sa domáha (táto vada bola odstránená, išlo len o zlý výpočet), ale OS uviedol aj to, že nevedel uviesť z akého právneho titulu sa domáha. KS zrušil rozhodnutie OS, pretože mal za to, že je zrejme, z akého právneho titulu sa plnenia domáha a povedal, že strana nie je povinná uplatnený nárok právne kvalifikovať, že to je vecou súdu. V danom prípade teda bolo možné už z pôvodného podania vyvodiť skutkový stav aj to, pod akú právnu normu je možné subsumovať.

Nasledovná diskusia sa týkala toho, že žalobca neuviedol presne, kto je žalovaný, ale toho len opísal skutkovými tvrdeniami (napríklad osoba, ktorá riadila osobný automobil v danom čase a napríklad je zachytená na fotografii):

- CSP platí formálne poňatie strán, kto bude stranou určuje žalobca v žalobe, sám seba stavia do role žalobcu, toho koho označí, označí ako žalovaného. Súd za neho nemá pátrať kto má byť žalovaným. Je vecou žalobcu, kto má byť označený ako žalovaný.
- Postupovali by ste rovnako, keby niekoho pohrýzol pes v utorok o tretej a poškodený podá na súd žalobu na držiteľa psa, ktorý vykonával nad ním dohľad? Je to dostatočné?
- Nesnažme sa niekedy rozširovať problém do iných sfér a na iné príklady, aj keď príklady sú dôležité ako argument, pretože je jedinečný a v tomto prípade je rozdiel kamery.
- Môže byť podobný problém aj pri živnostníkoch, kedy v podstate žalobca nevie dátum narodenia, vie IČO, čiže ten súd si pomôže živnostenským registrom a údajmi že si ich vyžiada od okresného úradu. Rovnako aj pes, keby mal štítok, zistil by súd majiteľa.
- Do akej miery má súd zisťovať alebo napomáhať pri zistení identifikácie žalovaného? V tom prípade, ak došlo k pokúšaniam tým psom, tak ja vidím cestu, že došlo minimálne k priestupku a ak má štítok, tak mi oznámia, kto je majiteľom psa. Ak toto nie je, tie prípady sú aj tie známe zahraničné subjekty domáhajúce sa plnenia, to sú v podstate špecifiká, cudzí prvok navyše. Čiže v tomto smere smerujeme k záveru, že súd tu ingerenciu v klasickom súdnom konaní ani nemôže mať. Tam, ak je priestor, tak je vo verejnom práve.

Otázka: Ďalším problémom bolo doručovanie žaloby na adresu uvedenú v žalobe resp. na adresu trvalého pobytu.

Diskusia:

- Priblížená bola rozhodovacia činnosť, že sa nemá doručovať cez úradnú tabuľu, ale len na tabuľu súdu a webové stránky.
- Na doplnenie skúseností: konkrétne obec, mestská časť v Bratislave, vrátila zásielku s tým, že oni podľa CSP nie sú doručovací orgán, takže oni nemajú prečo doručovať. Ak súd chce, má poslať poštou s tým, že oni môžu vyhlásiť vyhlášku, že máte tu zásielku z pošty a pošta potom škrtnie, že nedoručené v odbernej lehote.
- Ak sa vychádza z gramatického výkladu §106 ods.1 písm. a) CSP, nemalo by byť rozhodné, z akého dôvodu má občan evidovaný trvalý pobyt ako hlásený pobyt napr. bezdomovca. Rozlišuje iba osobu, ktorá buď má evidovaný pobyt, alebo nie. Takže sa prikláňam k tomu, že by to malo byť doručované na obec.
- Dopĺňajúca otázka. Na obálke je napísané: Jožko Mrkvička, obec X. bol naznačený prípis, to znamená, že zásielka je vložená do obálky kde nie je Jožko Mrkvička ale obecný úrad?
- Áno, zatiaľ s tým nebol problém, že by to obecný úrad nechcel vyvesiť.
- Ja si myslím, že ten postup je v súlade so 106, lebo v úvode 106 sa uvádza, že fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov, potom nasleduje premostenie na § 5, ako miesto trvalého pobytu sa uvedie iba obec pobytu t.j. Jožko Mrkvička, Komárno, ulica atď. A potom asi nie prípis, ale priame doručenie a už v § 5 je presne ten postup, ako obec s tou zásielkou naloží. Obec je povinná spôsobom v mieste obvyklým najmä oznámením na úradnej tabuli upozorniť prihláseného, že mu bola, alebo že mu má byť doručená písomnosť.
- Otázkou je, či z oboch adries aj z trvalej aj z prechodnej sa zásielka vrátila ako nevyzdvihnutá? Je na zodpovednosti každého občana, aby si strážil svoju adresu, respektíve, aby poskytol aktuálne informácie o svojom bydlisku pre účely obce.

Trvalý pobyt má stály nezmenený, pri prechodnom pobyte sa na tomto mieste nemusí stále zdržiavať, alebo tam vôbec nemusí byť.

- Zákon hovorí o adrese, pokiaľ mu doručíte na trvalý pobyt, nič neporušíte, alebo ak na prechodný, tiež nič neporušíte.
- Myslím, že sa zhodujeme, že môže byť doručená žaloba na obe adresy aj na trvalú aj na prechodnú.
- Kým vyvodíme fikciu, je potrebné zaslať na obidve uvedené adresy. Aj na trvalé aj na prechodné bydlisko. Keďže účastník/občan uviedol dve adresy na doručovanie, môže to znamenať, že sa zdržiava na obidvoch adresách. Následne, až pokiaľ oznámenie nebude doručené ani na jednu z týchto adries, treba riešiť, ako ďalej postupovať. Prípadne rozosielať list na všetky uvedené adresy naraz.
- Ďalší dotaz na postup doručovania cez obec, či je správny postup, že sa dá vlastne obálka do obálky. Akým spôsobom sa potom doručí zásielka? Poštárka doručí na uvedenú adresu, Jožko Mrkvička sa tam nezdržuje. Nevie si predstaviť že by zásielku do vlastných rúk odovzdala poštárka pracovníčke úradu. A ako potom postupuje obecný úrad, keď dáva, že doručuje sa vám zásielka?
- Vyvesí sa na úradnej tabuli, že má dotyčný zásielku na pošte a on sám ide na poštu si zásielku vyzdvihnúť.
- Postup je rovnaký vo vzťahu k doručovaniu žaloby alebo po doručení žaloby? Lebo žaloba musí byť doručená do vlastných rúk. Rozumiem tomu dobre, že žltý lístok je vyvesený na úradnej tabuli?
- Aj žaloba aj po doručení žaloby. Podľa odseku 2 na úradnú tabuľu súdu dať žalobu.
- Musí byť iný režim u bezdomovca, ktorý má hlásený pobyt ako iného účastníka. Keďže žaloba fyzickej osoby musí byť doručená do vlastných rúk, tak do vlastných rúk nie je doručené tým, že to má uložené na pošte a sa nám to vráti po 18 dňoch ako nedoručené. A tak sa ide na ods. 2.
- Keď má teda hlásený pobyt napríklad na to Komárno a budeme doručovať cez mestský úrad Komárno, ale my vyvesíme aj na úradnej tabuli aj na webovom sídle, nemáme rovnaký dátum, kedy to bolo zvesené z tabule mestského úradu a z úradnej tabule súdu, ktorý deň budem považovať za deň doručenia?
- Ak sa bude doručovať žalobu, tak stále ideme v uvedenej postupnosti krokov. Jednoducho, ak sa vám nepodarí ísť cez odsek 1, tak potom idete cez vlastnú úradnú tabuľu. Nemyslím si, že tam je priestor na kombinovanie úradných tabulí. Práveže žalobu môžete zavesiť na svojej tabuli a z toho vyvodit' fikciu, ale pre každú ďalšiu písomnosť už doručujete na ten obecný úrad cez úradnú tabuľu toho obecného úradu. Nemôžete ich mixovať.

Otázka: Pobyt neevidovaný v registri obyvateľov. Podľa § 106 ods. 3 ak fyzická osoba nemá adresu evidovanú doručuje súd oznámením na úradnej tabuli súdu a webovej stránke príslušného súdu. Písomnosť sa považuje po 15 dňoch za doručenú a otázka znela či iba v prípadoch keď fyzická osoba nemá evidovanú adresu v registri obyvateľov, keď ju ten register nevylistuje alebo výstup registra je bez akýchkoľvek údajov sa písomnosti doručujú oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu.

Diskusia:

- V tomto prípade išlo len o konštatáciu lebo tam bola polemika s komentárom dr. Horvátha a preto len OS na zdôraznenie toho, ako postupuje. Občianskoprávne kolégium sa s týmto záverom stotožňuje.

Otázka: Posledná otázka bola či sú problémy so zisťovaním adresy fyzickej osoby podnikateľa, doručovaním fyzickej osoby podnikateľovi na trvalý pobyt vs. miesto

podnikania. To znamená, že vychádzame z toho, že miesto podnikania sa zrejme dá zistiť jednoduchšie ako trvalý pobyt, teda minimálne žalobca vie miesto podnikania zistiť.

Diskusia:

- S tým majú skôr problém strany, ak žalujú podnikateľa a nevedia určiť jeho trvalý pobyt. Pretože myslím, za 5 eur sa dá pobyt zistiť, ale treba tam rodné číslo alebo dátum narodenia, čo tiež nevedia a preto tam dávajú spravidla to miesto podnikania ako trvalý pobyt, čo nemusí byť pravda. Je to skôr problém strán a nie súdov.

Uzatvorenie diskusného fóra.

Príloha: predložené materiály zo strany súdov

Podania účastníkov:

KS ZA	<p>Otázka sa týka výkladu ust. § 123 ods. 2 CSP – ide o demonštratívny výpočet podania vo veci samej. V konkrétnej veci okresný súd vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného voči meritórnemu rozsudku procesným uznesením odmietol podľa ust. § 123 ods. 1, 3 CSP následkom neodstránenia vád (nepodpísanie vyjadrenia advokátom) vytykaných v predtým súdom vydanom uznesení – výzvou na odstránenie vád v určenej lehote. Následne sa žalobca odvolal s tým, že mu výzva na odstránenie vád nebola doručená a pripojil podpísané vyjadrenie. Okresný súd ďalším uznesením autoremedúrou (§ 129 ods. 4 CSP) zrušil uznesenie o odmietnutí vyjadrenia. Ďalším uznesením žalobcovi vyrubil súdny poplatok za podanie odvolania. Následne predložil vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní žalovaného proti rozsudku.</p> <p>Sme toho názoru, že okresný súd nepostupoval správne a nebolo úmyslom zákonodarcu v rámci CSP takto sformalizovať proces týkajúci sa úkonov sporových strán (poukazujeme na dikciu článku 17 CSP). Okresný súd zrejme nesprávne interpretoval ust. § 123 ods. 2 CSP, ak za podanie vo veci samej považoval aj vyjadrenie sporovej strany k odvolaniu protistrany.</p>
	<p>Ustanovenie § 123 ods. 2 CSP definuje odpor ako podanie vo veci samej. Je potom správne vykladať ustanovenie § 357 písm. b/ CSP tak, že prípustnosť odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie o odmietnutí podania vo veci samej zahŕňa aj prípad odvolania proti rozhodnutiu sudcu/súdu prvej inštancie o odmietnutí oneskorene podaného odporu proti platobnému rozkazu ?</p>

- Prípustný zásah súdu do petitu žaloby limity preformulovania neprípustného petitu na prípustný výrok súdu)

KS TN	<p>Je prípustné, aby krajský súd ako súd odvolací v prípade, ak zistí v zásadne správnom výroku rozsudku súdu I. inštancie formulačné nedostatky rozhodol takým spôsobom, že: Potvrdí rozsudok súdu prvej inštancie s tým, že výrok správne znie.....?? Napríklad: 1/ súd prvej inštancie pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva chybné, alebo vôbec neoznačí ako súčasť rozsudku geometrický plán, na základe ktorého dochádza k deľbe nehnuteľnosti 2/ súd prvej inštancie vo vlastníckej veci opomenie vo výroku uviesť, že sa jedná o parcelu registra C 3/ v opatrovanskej veci, je nesprávne definovaná povinnosť zaplatiť dlh na zročnom výživnom v splátkach</p>
----------	--

- Posudzovanie zmeny žaloby(doplnenie podstatných skutkových tvrdení bez návrhu na zmenu, kazuistika ohľadom kvantitatívnej a kvalitatívnej zmeny)

KS TN	<p>1/ V spore o ochranu osobnosti sa žalobca v žalobe domáha zapltenia nemajetkovej ujmy vo výške 1000 eur titulom zásahu do jeho práva na život a zdravie. Počas konania na súde z hľadiska skutkového prekvalifikuje svoju žalobu a žiada o zapltenie tej istej sumy titulom zásahu do jeho práva na súkromie a spoločenský život. 2/ V spore o zapltenie sumy 1000 eur titulom uzavretej zmluvy o odbere elektriny sa v konaní preukáže, že zmluva je absolútne neplatná, nakoľko nebola podpísaná žalovaným Žalobca preto žiada o zapltenie tej istej sumy titulom náhrady škody za neoprávnený odber. Možno takúto procesnú situáciu podradiť pod § 140 ods.2 CSP, aj v nadväznosti na prípadné pripustenie zmeny žaloby tak, ako to predpokladá §142,143 CSP.. Je potom stále použiteľná doterajšia ZSP 61/2000 judikatúra, z ktorej vyplýva, že zmena právnej kvalifikácie nároku uplatneného žalobcom v žalobe nie je zmenou žaloby v zmysle § 95 ods. O.s.p . V prípade, ak je potrebné pripustiť zmenu žaloby a žalobca toto v konaní nenavrhne, je to dôvodom na zamietnutie žaloby?</p>
----------	---

	Ako sa následne vysporiadať s § 294 CSP v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľa. Má následne takáto zmena vplyv aj na prípadne vznesenú námietku premlčania?
--	--

Nedostatky podaní a ich odstraňovanie:

- nedostatočné odstránenie väd žaloby stranou a následky tohto neodstránenia (môže strana požadovať bližšiu inštrukciu ohľadom odstránenia väd? môže súd vyzývať na dodatočné doplnenie?)

KS BB	<p>Pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností ako jedna z podstatných náležitostí žaloby podľa § 132 ods. 1 CSP vo väzbe na povinnosť súdu vyzvať žalobcu na doplnenie podania, z ktorého nie je zjavné čoho sa týka, čo sa ním sleduje, alebo podania ktoré je neúplné alebo nezrozumiteľné podľa § 129 ods. 1.</p> <p>V zmysle § 132 ods. 1 je pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností jednou z podstatných náležitostí žaloby. Pokiaľ sú skutkové tvrdenia uvedené v žalobe všeobecné (čo typické pre formulárové žaloby podávané napríklad bankami, poisťovňami, telekomunikačnými spoločnosťami), v žalobe je uvedené iba všeobecne že Zmluva bola uzavretá, bližšie neurčené služby boli poskytnuté a faktúry boli vystavené. Skutočnosti podstatné pre posúdenie nároku, ako presné označenie zmluvy, dátum jej uzavretia, obsah a rozsah poskytovaných služieb, dohoda o cene a pod. vyplývajú iba z priložených dôkazov na ktoré žaloba odkazuje (priložená fotokópia zmluvy, faktúr, cenníka a podobne). Bez priložených dôkazov je žaloba nejasná, nie je zjavné aká zmluva vlastne bola uzavretá, ani rozsah práv a povinností zmluvných strán, spravidla ani čo bolo predmetom fakturácie, ktorá tvorí podklad pre uplatnený nárok. Opísanie rozhodujúcich skutočností však nie je v zmysle § 132 ods. 2 CSP možné nahradiť odkazom na označené dôkazy, žalobca ich musí uviesť priamo v žalobe.</p> <p>Námetom na diskusiu je posúdenie, či žalobu obsahujúcu takéto všeobecné uvedenie skutkových tvrdení má súd v zmysle CSP</p> <ul style="list-style-type: none"> - vyhodnotiť ako podanie, z ktorého nie je zjavné čoho sa týka a je neúplné a nezrozumiteľné, teda súd má postupovať podľa § 129 ods. 1 CSP a vyzvať na doplnenie žaloby a iba v prípade ak návrh doplnený nie je tak ho odmietnuť, alebo - prejednať a dospieť k záveru, že ak žalobca neuviedol v žalobe také skutkové tvrdenia, na základe ktorých je možné nárok priznať, tak žalobu treba rovno zamietnuť <p>Z rozhodnutia okresného súdu: <i>Okresný súd zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca úplne neuviedol podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Žalobca neuviedol relevantné skutkové tvrdenia o rozsahu a výške nároku, i keď tieto všetky vyplývali z dôkazov priložených k žalobe. Okresný súd dospel k záveru, že nešlo o taký nedostatok žaloby, ktorý by zakladal dôvodnosť postupu podľa § 129 CSP ako pri neúplnom a nezrozumiteľnom podaní, pretože v danom prípade žalobca skutočnosti opísal, ale len všeobecne a žalobca aj označil a pripojil dôkazy, ktoré mali jeho nárok preukazovať, teda v danom prípade by bolo postačujúce aby samotný žalobca z dôkazov ktoré priložil vyvodil úplné a pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností.</i></p>
----------	--

- Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a odstraňovanie jeho nedostatkov

KS BB	<p>Ustanovenie §-u 327 CSP okrem iného stanovuje, že ustanovenie o odstraňovaní väd podania sa v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia nepoužijú. Aj ustanovenia § 128 a § 129 CSP upravujú odstraňovanie väd neodkladného opatrenia a problém vzájomne sa vylučujúcej právnej úpravy bol riešený aj v článku : doc. Števec M. Jeden problém a pokus o jeho riešenie (čo by na časť úpravy neodkladných opatrení v CSP povedal Malý princ). In: Právny obzor. - Roč. 99, č. 3 (2016), s. 195-203.</p> <p>A/ Senát krajského súdu pri riešení konkrétneho problému vo veci vychádzal z vyššie uvedeného názoru a uviedol nasledovné:</p> <p><i>„Jedným zo spôsobov rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je odmietnutie tohto návrhu. Súd odmietne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v prípade, ak návrh neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní (§ 327 veta pred bodkočiarkou CSP). V súvislosti s odmietnutím podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odvolateľ okresnému súdu v prvom rade vytkol, že ak aj jeho návrh neobsahoval všetky náležitosti uvedené v § 326 CSP, prípadne bol nezrozumiteľný alebo neurčitý, okresný súd pochybil v tom, že navrhovateľa nevyzval na odstránenie uvedených väd postupom podľa 129 CSP, čím de facto navrhovateľovi zabránil uvedené vady návrhu odstrániť. K uvedenému sa žiada dodať, že platná právna úprava v § 123 ods. 1 CSP definuje podanie ako (akýkoľvek) úkon určený súdu. Odsek 2 § 123 CSP ďalej obsahuje definíciu tých podaní, ktoré sú podaniami vo veci samej. Z uvedeného (ale napr. aj z porovnania textového znenia § 128 CSP používajúceho vetnú konštrukciu „ak nejde o podanie vo veci samej“ so znením § 129 CSP, kde sa uvádza „ak ide o podania vo veci samej“) možno v prvom rade vyvodiť, že právna úprava CSP vytvára akési dva typy podaní, z ktorých prvý typ výslovne označuje ako „podania vo veci samej“ a v § 123 ods. 2 CSP aj definuje, a potom druhý typ, ktorý výslovne nepomenúva a ktorý tvoria tie podania, ktoré podaniami vo veci samej nie sú (v ďalšom texte budú označované ako „podania nie vo veci samej“). Pokiaľ sa jedná o zaradenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia do jednej z vyššie uvedených podskupín, je potrebné vychádzať z ods. 2 § 123 CSP, ktorý návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia označuje za podania vo veci samej len vtedy, ak to z povahy veci vyplýva. Právna úprava teda rozlišuje medzi návrhmi na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré sú podaniami vo veci samej a tými návrhmi na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré sú „len“ podaniami nie vo veci samej. S uvedeným rozlíšením návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia na dve skupiny súvisí aj rozličný postup konajúceho súdu v situácii, ak podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia má niektorú z väd vypočítaných v § 326 CSP alebo je nezrozumiteľný, či neurčitý. V prípade, ak nespôsobilý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia možno</i></p>
----------	--

vyhodnotiť ako podanie vo veci samej (t. j. zabezpečí sa ním konečná úprava vzťahov bez potreby zahájenia ďalšieho konania, čo predstavuje skôr výnimku), uplatní sa postup podľa ust. § 129 ods. 1 CSP (upravujúceho odstraňovanie väd podania vo veci samej), v zmysle ktorého súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby toto podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. Uvedené vyplýva zo skutočnosti, že ustanovenie § 129 CSP, ktorého hypotéza operuje s pomerne úzko definovanou množinou prvkov, teda s podaniami vo veci samej (vrátane návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci samej), je *lex specialis*, a teda má aplikačnú prednosť pred všeobecnou hypotézou ust. § 327 CSP, ktorá bez bližšej špecifikácie (či ide alebo nejde o návrh vo veci samej) predpokladá len existenciu „návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia“. Ak teda pôjde o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci samej, neuplatní sa všeobecný režim návrhov na nariadenie neodkladných opatrení ustanovený v § 327 CSP, ale špecifický právny režim návrhov na nariadenie neodkladných opatrení vo veci samej (§ 129 CSP). Ak však pôjde o nespôsobilý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý zároveň nie je podaním vo veci samej (t. j. po nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania by muselo nasledovať konanie vo veci samej, prípadne ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný v priebehu konania), postup podľa § 129 CSP sa uplatniť nemôže, nakoľko nejde o návrh vo veci samej, a neuplatní sa ani postup podľa ust. § 128 CSP (ktoré ustanovenie upravuje odstraňovanie väd podaní nie vo veci samej), nakoľko tomu bráni ust. § 327 veta za bodkočiarkou CSP. Hypotéza ust. § 128 CSP je totiž rozsahovo oveľa širšia, ako hypotéza § 327 CSP. Všeobecný režim pre odstraňovanie väd akéhokoľvek podania upravený v § 128 CSP bude preto *lex generalis* pre špecifický právny režim odstraňovania väd návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré nie sú podania vo veci samej, stanovený v § 327 CSP“.

Vo vyššie uvedenom rozhodnutí senát odvolacieho súdu vychádzal z toho, že ust. § 129 CSP je *lex specialis* k § 327 CSP, preto, ak je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zároveň návrhom vo veci samej, uplatní sa § 129 CSP, a ďalej, že ust. § 327 CSP je *lex specialis* k § 128 CSP, preto ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je návrhom vo veci samej, vady sa odstraňovať nebudú.

B/ Horváth a kol., v komentári k CSP (prístupný v ASPI) uviedol, že podľa jeho názoru ide o rozpor v právnej úprave, ktorý je potrebné odstrániť.

Napriek tomu, že senát krajského súdu v konkrétne prejednávanej veci postupoval v zmysle výkladu doc. Števkčka, máme za to, že rozpor v právnej úprave je vhodné odstrániť z nasledovných dôvodov:

Ad 1. Ust. § 327 CSP uvádza, že „ustanovenia o odstraňovaní väd sa nepoužívajú“. Nepoužíva teda singulár (ustanovenie), ale plurál (ustanovenia) a už vôbec nepojednáva o tom, že len jedno z ust. § 128 CSP a 129 CSP sa má „nepoužiť“, zatiaľ čo to druhé sa použije, ako uvádza doc. Števkček. Z gramatického výkladu ale vyplýva, že podľa § 327 CSP sa nemajú použiť žiadne ustanovenia o odstraňovaní väd.

Ad 2. Na druhej strane, obe ustanovenia, a to tak § 128 CSP, ako aj § 129 CSP výslovne pojednávajú o odstraňovaní väd návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia. Teda nie len § 129 CSP, ktorý upravuje odstraňovanie väd podania vo veci samej, pojednáva o odstraňovaní väd aj u neodkladného opatrenia (vo veci samej), ale aj § 128, ktorý upravuje odstraňovanie väd podania nie vo veci samej, hovorí aj od odstraňovaní väd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré nie je návrhom vo veci samej.

Z tohto pohľadu je § 327 CSP na jednej strane a §§ 128 a 129 CSP na strane druhej v takom rozpore, ktorý nie je možné odstrániť len výkladom týchto ustanovení, ako sa senát odvolacieho súdu v citovanom rozhodnutí pokúsil vzhľadom na prijatú právnu úpravu.